

A „KELET” előfizetési díja:
Vidékre postán vagy helyben hához hordva
Egész évre 16 frt.
Félévre 8 „
Negyedévre 4 „
Egy hóra helyben 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 7 kr.

Megjelenik a „Kelet” mindennap, az ünnepeket követő napok kivételével.

Szerkesztői szállítás:
Főttér 4-ik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

Kolozsvár jövője.

III.

Sűrűbb népesség, fejlettebb kulturális állapot, élénk ipar és kereskedelem folytonosan több és több munkaerőt követel s beragadja maga körébe azon erőket is, melyek azelőtt talán felhasználatlanul hevertek. Nemcsak a gépek vállalkoznak el ily viszonyok között a társadalom munkájának egy részét, nemcsak a pár igyekszik télen át is folytonos munkát végezni, hanem a nők és gyermekek is bevonatnak a pezsgő tevékenységnek a termő föld módjára kenyeret termő birodalmába.

Nálunk e tekintetben szintén különös állapotok vannak; ha számításokat tennénk a felől, hogy hányadrésze van a lakosságnak mindig activ munkában, azt hisszük, fele sem volna ide sorozható. És ez korántsem kizárólag azért történik, mert iparunk és kereskedelmünk nem volna elég élénk arra, hogy mindenkinek munkaerőjét ne igényelné, hanem azért, hogy hazánk a külföldi nemzetekkel végezze a munka óriási részét, mit magának kellene végeznie. Ennek következtében sok olyan munkaerő hever minálunk, mely a legnagyobb készséggel ohajtana tevékenységben lenni. Ezen heverő, vagy legalább nem jövedelmező célra használt erők között a legalkalmasabb, legintelligensebb, különösen a városban a női munkaerő, melyet a maga hasznára úgy lehet legjobban alkalmazni, ha módot nyújtunk rá, hogy az általunk uri módra külföldi nőkkel végeztetett munkát képesek legyenek ideben maguk végezni. A drága pénzen vásárolt külföldi cikkek között, melyek női kezek nyomait viselik magukon, leginkább a szalmakalapok, ezek disztése, a csinált virágok, férfi és női fehérneműk, kezttyúk, harisnyák, különböző öltözetdarabok, himzések válnak ki, a melyekhez hasonló egyet-mást készítenek ugyan nálunk is a nők, de részint nem levő a szükséges kisebb gépek birtokában, részint nem ismerve a helyes ipari fogásokat, a kikészítéshez szükséges mellékanyagokat, de leginkább a styl, izlés, a rajz és a szinten ismereteinek hiányában e készítmények nem válhatnak kereskedelmi cikkekkel.

A haza határai közt maradvá, a pozsonyi női munkatanműhely beszédes példát szolgáltat arra nézve, hogy mily roppant gyorsasággal és könnyűséggel elsajátítják a nők e szükséges ismereteket s mily kevés kell ahhoz, hogy a külföldihez osinban és olcsóságban egészen hasonló cikkek készítsenek.

Egy ilyen tantűhely valóságos áldás lenne Kolozsvárt nőinkre nézve s nemcsak anyagi hasznát, hanem a jelenlegiekkel egészesebb társadalmi állapotokat szűlné.

Különös súlyt fektetünk az egészségesebb társadalmi állapotokra, mert a jelenlegiek valóban nem azok, még pedig azon egyszerű oknál fogva, hogy nálunk a mily mértékben vágnak, ép úgy félnek megházasodni az emberek. Igen természetesen, mivel a nőknek talán inkább, mint Párisban, meg vannak igényeik a különböző osztályokban egyenlőképpen a divat és egy nagy várost játszó kis város időtöltései és élvezetei iránt. Hány nő van azonban, ki férjhez menve saját kereseményével fedezné legalább a nemű szükségleteit? Bizonyára alig van s így nálunk a kereszt valamely súlyosabb fából készül, mint Krisztus urunk idejében. Innen a kisebb iparos, a kisebb hivatalnok önmagának tönkretételével egyenlőnek tekinti a házasságot vagy kénytelen olyan osztályból házasodni, a hol a kolozsvári nő megszokott igényei még ismeretlenek.

Mennyire kedvezőbb állapotok volna, ha a lányoknak ép oly biztos kenyérkereset volna kezében, mint jövedelmüknek s lenne a házasság a kettős jövedelem egyesítése a megalapítandó család, a gyermekek javára. Mennyivel összeillőbb volna a női méltósággal, nem támaszkodni kizárólag férjének keze munkájára; mennyivel kevesebb volna a szerencsétlen házasságok, midőn a független nő nem lenne olykor kénytelen csak a kenyérért, hogy szüleinek terhen könnyítsen, választani férjét; s mennyivel sűrűbbek volna nálunk a házasságok, helyesebb a gyermekek nevelése, nagyobb a népszaporodás.

Nem tekintve ezek mellett, hogy mily mértékben apadna jogosultsága Kolozsvár közlebről kapott „kis Páris” elnevezésének, vonatkozással nagy számára azon egyedeknek, a kik talán kényszerűségből az életfentartás kevésbbé morális módját úzik.

Ime, ily messzeható befolyása lehetne egy szépen és kitűnő tanerökkel felszerelt női munkatanműhelynek. Reutlingen ennek utján lett azzá, a mi, vajjon Kolozsvárnak nem fogna-e jól, ha egy része Reutlingenné változna?

J.

A képviselőház ülése.

— Május 21. —

A kassa-oderbergi vasut függő ügyeinek rendezése s az eperjes-tarnóvi vasutal leendő egyesítése iránti törvényjavaslatot vette ma tárgyalás alá a képviselőház. Hegedűs előadó ez ügy állásának kifejtése után elfogadásra ajánlja a tvjavaslatot. Az állam általi megváltás tagadhatlanul kívánatos lenne. De hogy idegen területen a magyar államnak vasutja legyen, azt nem könnyű kivinni, ez egyike a legnehezebb feladatoknak. Vagy tán azt mondják, hogy véssék meg a vasut a határszélig. Azonban addig véve sem rendelkezhetnénk függetlenül saját vasutunk tarifája és forgalma felett, mert az osztrák kormány épen ugy terbeli tarifa politikájával a területén levő forgalmat, mint a hogy terhelhetné a sokkal nagyobb vonalat. A közlekedési bizottság egy határozati javaslatot indítványoz, a tiszavidéki vasut megvétele s az iránt, Gácsországra fel vezető vasutak vonalait bejárjanak a magyar államvasut miskolci indóházába és viszont a magyar államvasut vonalait, a Gácsországra fel vezető vasutak pályaudvarába: de a határozati javaslat utóbbi része annyira adminisztratív kérdés, előbbi része pedig egy bonyolult üzlet oly megoldását kívánja praecipitálni, melyeket ha kívánatos is, a ház most el nem hozhat. E határozati javaslatot tehát mellőztetni kéri.

Lichtenstein József: Védi a közlekedési bizottság kisebbségi véleményét. Az előadóval szemben kimutatni igyekszik, hogy az állam által elvállalandó teheröllet nem 150, hanem 300.000 forintot tesz. — A vasutállomás által, póttépítkezésekért támasztott követelést nem tartja jogosultnak, mert azon póttégyemeny értelmében, mely a kormány és az építési vállalkozók közt létrejött, az utóbbiak a kormány által kívánt póttégyemeny építkezéseket minden kárpótlási igény kizárásával kötelesek voltak teljesíteni. A kamatgarantia megosztási módja nem helyes, mert az osztrák rész ma már igen jövedelmező, és ma holnap subventiót sem fog igénybe venni, ugy hogy az egész hiány Magyarország terhére fog esni; ezenkívül a törvényjavaslatban felállított kulcs vezedelmes praecedens fog alkotni a déli vasut egyenes rendezésére nézve. Helyteleníti, hogy az eperjes-tarnóvi vasut beolvasszassék a kassa-oderbergi és azt tartja, hogy inkább a budapest-miskolcz-kassa-eperjesi vonalhoz volna csatolandó. A kassa-oderbergi vasut megszerzését ma könnyűnek tartja, később nem lesz erre több alkalom; pedig e vasutnak államváti tételt közlekedési politikai érdekeink követelik. — Nem fogadja el azon ellenvetést, hogy az a közgazdasági politika, mely ma Németországban folytatattik, nem is teszi szükségessé észak felé több kereskedelmünk cultiválását, mert ott előbb utóbb beáll majd a reactio, és akkor a mesterségesen megnehezített forgalom újra vissza fogja magát helyezni jogai. Nem tartja honest dolognak, hogy az állam valamely vasut-társulat részvényeinek összevásárlása által igyekezzék magának befolyást biztosítani ama vasutra, s e mód nem is vezet célra, a mint ezt a tiszai vasútja ügye bizonyítja, melynek államváti tételének szüksége ujabban is felmerült. Ha tehát már új áldozatok kell hoznunk, tegyük államváti a kassa-oderbergi pályát, a mert a különvélemény ennek kereszttulvitelét célozza, ajánlja annak elfogadását. (Helyeslés balföld.)

György Endre — mint megjegyzi — párt szempont nélkül itéli meg a kérdést, s így elfogadja a javaslatot. Felel a Lichtenstein által a pénzügyi bizottság javaslatára tett reflexiókra egyenként. A mi a különvélemény magvát illeti, azon kérdést t. i., hogy a magyar kereskedelem szempontjából az jobb-e ha közvetlenül összekapcsolatik e vasut a porosz hálózattal, vagy ha csak közvetve érintkezik a külfölddel, megjegyzi szölv, hogy a legjobban logika is az első ja-

AZ ÉRTÉKESBB CIKKEK DIJZATNAK.
Kéziratok nem adatnak vissza.

vasolja, s ő épen nem lát semmi kárt az ország érdekeire nézve. Az a feltervés, hogy az állam venné kezébe a pályát, csak az esetben volna elfogadható, ha nem csonkán, hanem egészen, az az Odebergre való csatlakozással vehető át az állam. Ajánlja a javaslat elfogadását. — Helfy Ignác: A nevezett vasutnak az állam által való megvétele mellett szól, mert az az állítás, hogy ebbe az osztrák kormány nem egyeznék bele, nem áll. Legalább nem tünik ki a közlekedési miniszternek előterjesztéséből sehol, hogy ezt megkísérlette volna. A maga és társai részéről külön határozati javaslatot nyújt be hosszabb indoklással. — Orbán Balázs: A javaslat elfogadásában folytatását látja azon botrányos vasuti politikának, melynek egész bűnhalmaza constátaltatott a keleti vasutnál és ennél. Ajánlja a Helfy határozati javaslatát elfogadásra, annyival inkább, mert csak ezzel fedhetné el a kormány a vasut ügyében elkövetett hibáit. — Ráth Károly: Ő is egyike volt azoknak, kik a Lichtenstein által benyújtott javaslatot aláírták, és így nem ajánlja a törvényjavaslat elfogadását.

Előadja, hogy e kérdésre nézve a közlekedési és a pénzügyi bizottság is más véleménynyel volt két év előtt. — Akkor e bizottságok sem tagadták, hogy a vasut terhenek elvállalását semmi méltányossági tekintet nem követeli. Ma már ugy tüntetik föl a kérdést, mintha az állam csaknem kötele volna az jitt előterjesztett áldozatok meghozatalára. — Péchy Tamás miniszter a vasut ügyeinek tárgyalásánál nem látja szükségesnek a minisztersége előtti időre visszatérni, mert az mindegy a mai megoldásra nézve, hogy akár mikép álltak ez ügyek azelőtt. — A vasutak bonyolalmas ügyeinek orvoslását hetvenötben kezdték meg, s akkor már a kassa-oderbergi vasut közközdött a legtöbb bajjal, mert legtöbb gazdának a kezén ment át. Akkor is a most megajánlott megoldási mód lett megállapítva, s arra vállók is lettek kibocsátva; a váltók pedig nem tűnnek magyarázatot. Ily körülmények közt vette át szölv az ügyet, s akkor is úgy vélekedett, hogy a 4.600.000 frt teher utolag nem terhelheti az államot, de minát e követelésből pár is keletkezhett volna, jónak látzolt a 2.240.000 frt. kárpótlási összegben megnyugodni. A jelen javaslatban látja föltálva azon középutat, mely mind a két félnek érdekeit kiegyenlíti, s ép ezért ajánlja annak elfogadását. — (Helyeslés jobbról.) — A tárgyalás folytatása ezután péntekre halasztott.

Az orosz forradalmárok katékizmusából.

A Péterváriban történt elfogatások alkalmával több elfogott egyén lakásain igen csinosan kiállított rőpirat találtak, mely ezen czim alatt: „Orosz forradalmárok katechismusa” cikkylenként felsorolja azok kötelezettségeit, kik egyet-értve és együttesen odahatnak, hogy Oroszországban a mostani viszonyokat fölfordassák, az államrendszert megsemmisítsék, a társadalmi viszonyokat egészen megmátsák.

Ezen katechismus, ugy látszik, a nihilisták alapeszméit tartalmazza és azok kereszttulviteléhez adnak az egyes cikkek utmutatást.

Ime közlünk néhányat ezen cikkekelyek közül:

16. §. Mindenki vartsa szem előtt, mennyi előnyt szolgáltat a forradalomnak, ha az azt akadályozó személyeket halál éri. Ezen meggyőződésel és az ölést ily szempontból itélve meg, mindenekelőtt személyre kell venni azon személyeket, kik a forradalmi eszme terjesztését leginkább akadályozhatták és ezeket kell mindenekelőtt vártalanul halál által ártalmatlanokká tenni. A kormány is ezáltal legbüzböb és legragaszkodóbb tényezőit fog megfosztatni.

23. §. Valósággal üdvözho, a [népet rablánczaitól megszabadító forradalomnak csak az tekinthető, mely az állameszmét gyökerestől kiirtja, a fenálló társadalmi szokásokat, osztályozásokat és hierarchicus elkülönítéseket eltörölheti és végkép megsemmisítheti.

24. §. Ezen cziokot szem elől el nem tévesztve, társulatunk minden rendelkezésre álló erő és eszközzel oda fog hatni, hogy néptünk mindenfelől jövő befolyás és függés alól fölszabadíttassék. A jövedelméből társadalmi rendet az előrehaladás és a népiélet fejlődése fogja megállapítani. Ez a későbbi nemzedék feladata. A mostani nemzedék kötelességét az képezi, hogy vigye kereszttul minden erővel, minden lehetséges eszközzel, rémülettel, vérrrel és tüzzel a most fennálló rend leromboltatását, hogy pusztítsa el az egész állami, társadalmi, hierarchicus rendet és töl-

rölje el végkép még a hagyomány és visszaemlékezést is.

26. §. A ma fenálló világrendet halomra dönteni, mindent, a mi a néptömeg föl emelkedik, letiporni, megsemmisíteni és az ezen műfolyam által megtisztított viaszamaradt népet hatalmas, meg nem törhető erőben egyesíteni: ez szervezésünk egész titka és tartalma, ez törekvésünk egyedüli feladata és célja.

Egy szől főbb pontjaiban a nihilisták katekizmusa. Csupán a rombolásra hív fel, az építést ráhagyja a véletlenre. Minő jobbat állítson föl a mostani rend helyett, azt nem tudja; csak azt érzi, arról van meggyőződve, hogy meg kell változtatni egész rendjét annak a társadalomnak, mely az állam formájában a legiszonyabb zsarnokságot segíti uralomra.

Oroszország fertőzött földjéből szükségszerűleg csak ilyen növény fakadhat.

A nihilisták sajtóirodájából.

Az orosz forradalmi bizottság közlönye a „Föld és szabadság” Gurko és kormányzóitársai minden erélyességei dacára pontosan jelenik és pontosan küldetik meg minden előfizető és nem előfizetőnek is, ha az úgy egy kívánja. A közli új-ság ujabban a következő közleményt hozza az idézett lapból:

„Ujlabban, magunk sem tudjuk, mily utomódon, megkaptuk az orosz forradalmi irodalom látszólag legujabb termékeit, melyek öt proclamatió, három rőpirat és a forradalmi bizottság három más-féle iratából állanak. Valamennyi a „Szabad orosz nyomdában” jelentek meg és nyomattak. Ebből eléggé meg lehet itélni, hogy a nihilisták mily összeköttetés és hatalommal bírtak és még bírnak. A különböző okiratok címéről is fel lehet ismerni, hogy a nihilistáknak a legmagasabb körökben is vannak összeköttetései, mert a kormány rendszabályairól oly pontos és gyorsasággal értesülnek, mely méltán meglepheti az embert. Hogyan képzelték különböző, hogy titkos miniszteri konferenciák, a kormány legbizalmasabb nyitkozatai, a rendőri osztály légitikósok rendeletei már másod vagy harmadnap megjelen nyomtatásban a „szabad nyomda”-ban és arván legegyszerűbb módon ártulattik példányonként 5 kopekért. Így van a beklüdt okiratok közt két referáda a miniszteri konferenciákról, melyekben a socialisták elleni rendszabályok felett tanácskoztak. — Még a csár elleni merénylet előtt lepyomatott az egész tárgyalás a „szabad nyomda”-ban és szétküldött Oroszország minden vidékére. Van a többi közt egy sárgr rőpirat, melynek czime: „Pelen igazságügy-miniszter saját jelentése a hivatalnokok elleni bíráskodás megváltoztatására vonatkozólag”, mely rőpirat szinte a szabad nyomdából került ki.

A titkos elfogatási parancsot Sasulics Vjerra másodsori elfogatásáról más oldalról már régebben kaptuk meg. Hogyan lehetséges az, hogy az államtitkokról a nihilisták hamarabb értesültek mint mások? de a mi még különösebb, hogyan történt, hogy az egész világ a titkoztos történetekről csak a socialista sajtó által értesült? Tesék feltenni e kérdéseket és akkor a „nihilista” kifejezés alatt nem lehet többé egy „banda” emelős diákok képzeli. Van birtokunkban még egy ilyen bolond irat is: „Krapotkin herczeg gyilkosságának saját jelentése.” Anyira még sehol sem vitte gyilkos, hogy a kit százezren keresnek az egész hidegvérrel nyomason, egy háromszázpötös sorból álló tudósítást!

A forradalmi újság legujabb számát április 20-ikán kezdte nyomni, de csak 26-án készült el. Ezt is megkaptuk az Oroszországban megiltott többi irodalmi művel együtt. A „Föld és szabadság” legujabb száma 16 oldal, de ugy van nyomva, hogy kényelmesen lehetne belőle egy könyvet csinálni. Ime a „Föld és szabadság” legujab számának kivonata:

1. Vezérocikk. Social-forradalmi szemle.
2. Tároza. Beszélgetés egy „stundistával.” Stundista az orthodox egyház legujabb eretneke, kinek vallása hajlik a protestantismushoz. Jelentő, hogy e secta a német gyarmat közelében lakik. — E beszélgetésben ki van fejtve az isten és természet viszonya a kormányhoz, stb.
3. Nexvanon kiadatlan költeményből.
4. Odessa a Kovalski pör tárgyalása alatt.
Két cikkből le vannak írva az odesszai utcai haroz és egyes epizodok.
5. Két költemény. Az első egyanya „Bölcsödala”, kinek férje meghalt a börtönben. A második: „A galambok” elmondja, hogy a galambok természetből socialista módon élnek és miután erre a természet tanította, a természetet is száműzni kell Sziberiába.

Hirdetési díjak

Határoz hasábozott gármond sor vagy annak tere 6 kr. Bélyegdíj minden hirdetés után 80 kr. Nagyobb és gyakoribb hirdetéseknek külön kedvezményt is nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Béssben: Oppellik Alajos Stadt Stubenbastei Nr. 2. (Eckhaus der Wollzeile 36.) Haasenstein et Vogler (Wallischgasse 10.) End. Mosse Publicistische Bureau Budapestben Haasenstein és Vogler hirdetés közv. irodája. Goldbergo A. V. hirdetések felvételi irod Budapestben Szeriáttér 5. sz.

Nyilválti cikkek

gármond sora után 25 kr. fizetendő.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések küldendők.

6. A kormány három titkos és egészen titkos körrendeletének másolata, kettő a tanítóképezdékhez és egy a kormányzókhöz van intézve.

7. Néhány szó az orosz sajtóról.

8. Hírek a külföldről.

9. Az „északi szövettség” munkásainak levele a szerkesztőséghez. Az egyletnek Pétervárott mar 200 tagja van és ugyannyi Oroszországban.

10. Hangok a csár elleni merényletről. A lapok arról beszélnek, hogy a merénylet mily aggodalomba ejtette az egész várost s a nép örömről, midőn megtudta, hogy a merénylet nem sikerült. — Ez nem igaz. A hírt nagyon egykedvűen fogadták, a hurrah-kiáltásokat alig lehetett hallani, csak a háztulajdonosok obligát zászolói lengtek és a kivilágítás is gyenge volt stb.

11. Bélyegyeink. A lefolyt télen legnevezetesebb volt a házmotázások nagyszáma. Kezdkük a pétervári „éhen kórássz haddal.” Február elején a rendőrök az ősszel elzárt Saburov töl megvonták a dohány élvezését, mivel búzko volt és vonakodott valamit irni. Saburov társai követelték, hogy engedessék meg neki a „dohányzás”, mivel mindig erős dohányos volt. Azt válaszolták, hogyha a fegyencnek a mások ügyeibe avatkoznak, fölük is meg fognak vonni mindent. — Erre ezek elhatározták, hogy éhen halnak és visszautastottak minden ételt. Négy napig semmit sem ettek, ötödik nap fellázadtak és beverték az ablakokat. Rájok küldték a katonákat, kik tömegesen rontottak az egyes czellákba, a fegyenczeket jól elverték, párnát, takarókat elhurozoltak és a foglyoktól közepén betört ablakoknál a pusztá földön aludtak. Egy fiatal leányt ugy elverték, hogy hosszabb ideig eszméletlen kívül volt. A brutális eljárás élen a rendőröknek beleegyezésével Bogorodskij felügyelő állott. Következő nap azt jelentették az örök, hogy „az összes fegyenczek felholtak feküsznek.”

Charkovban Krapotkin herczeg meggyilkoltatása után számosan fogattak el, de hiába. Az elfogottak egyike volt egy mérnök, kinek felesége a herczeg kedvese volt és ki annak idejében minden charkovi előtt ismeretes skandalumot idézett elő. Feleségének ugyanis azt mondá, hogy több napra elutazik, de visszaérkezett még ugyan az nap és feleségét a kormányzó karjaiban találta. Összeszedte a herczeg minden ruháit, felment a herczeg nejéhez is, ki kérésére el is ment a mérnökkel egészen a szobába, melyben a herczeg a mérnök feleségével volt. A blamirozott kormányzó hálókabát és papucsban hagyta el a mérnök lakását és az eset után egy egész hónapig „beteg” volt. A mérnököt azonban csakhamar ismét szabad lábra helyezték.

Kemiből — írja a forradalmi lap — megszökött Ivanoff, ki a 193-ak pörében volt elítélve. — Ime mi minden történik Pétervárott!

A Székes-fehérvári kiállítás.

A székesfehérvári kiállítás jelenleg még abban a biányban szenved, hogy teljesen kimerítő alapos catalogus föltt sem rendelkezik. Prém József, a „Kiállítási lapok” szerkesztője állított ugyan össze egy „Kalausz”-t, de ez csak pillanatnyi szükségnek felelhet meg és sok téves adatot szolgáltat. Egy ügyesen beosztott, hiteles tájékoztatónak hiányát különösen akkor érezzük, midőn belépve a tulajdonképi kiállítási épületbe, ott találjuk magunkat a tárgyak óriási tömegével szemben, midőn a kiállító szives utmutatására szorulunk, ha tüzesebben kívánunk foglalkozni egy vagy más ággal, vagy teljes áttekintést akarunk szerezni az egyes osztályok és csoportosítások fölött.

E bajon, mely különben minden kiállítás kezdetének sajátossága, az hisszük, nemskára segítve lesz.

Az egyemeletes épület lépcsőzetén Ellinger budapesti fényképész hívja föl figyelmünket legelőször. Kiállított hat fénykép után készült olajfestményt, melyekben Koburg hercegi pár, Zichy Jenő gróf, Inköy báró, Podmaniczky Frigyes báró és Kovács Margit, eszéles körkben ismeretessé lett szűpség, képeit ismerjük föl. Gondos színezés, találó hasonlatosság jellemzik a keresett fővárosi fényképész e munkáit. A sok képből úgyszólván ki sem jutunk, mihelyt a folyosóra lépünk, hol a mérnök rajzokat és építési terveket helyezték el. Első sorban emlitendő itt a magyar mérnök- és építész-egylet collectív kiállítása, melyben főleg Budapest főváros építkezései tűnnek föl. Ismert dolog, hogy fővárosunk az utóbbi években számos monumentális művel gazdagodott és készülőn dagodni. A pompás köz-

